

Kennismakingsgesprek met kantoor Argus in het Noorden

WIE HET KLEINE NIET EERT, IS HET GROTE NIET WEERT

Jaap Brandligt

Groningen - Slecht weer in de provincie hoofdstad. Geen treinen langs Assen. Met de bus van Hoogeveen naar Groningen. In Groningen op zoek naar het kantoor van Argus Advocaten. Daar heb ik een afspraak. Met die ene advocaat, denk ik, met Dorien Baas. En dan opeens word ik ontvangen door het hele advocatenteam: Miriam Flach, Suzan Özşaran, Kristiaan Spoelstra en natuurlijk Dorien Baas. Een nog jong kantoor in Groningen. Door een cliënt van Baas, ingezetene van de Mesdag, attent gemaakt op Bonjo en op wat Bonjo voor gedetineerden en ex-gedetineerden doet.

Voor mij waren de mensen van Argus ook nieuw. Wij van Bonjo kennen niet alle advocaten in Nederland. Maar we zijn zeker geïnteresseerd in advocaten van wie we via een ‘binnenzitter’ horen dat ze iets voor gedetineerden betekenen en willen betekenen. Zo kwam ik dus bij Argus terecht.

Maatwerk heet dat, zeggen ze bij Argus

Argus. Met argusogen. Altijd waakzaam. En met als ondertitel ‘oog voor uw zaak’. Steeds in het gesprek komt het terug: wij van Argus bekommeren ons om wat onze klant overkomt of hoe je dat noemen wilt. ‘Wij hebben oog voor details’.

Raakvlakken

De drie dames en de heer hebben hun roots – zoals dat heet – in de sociale advocatuur. Ze weten dat ‘juridische uitspraken en beslissingen vaak diepe sporen trekken. Wij – van Argus – helpen vaak daarom wat dieper dan het kale dossier’. Het is strafrecht. En het is jeugdrecht. Veel ook erom heen, want als je te maken krijgt met strafzaken krijg je ook te maken met allerlei zaken *nebenbei*, om het in goed Nederlands te zeggen. ‘Het heeft allemaal raakvlakken,’ zoals zij van Argus het verwoorden. Via de Mesdag op Bonjo attent gemaakt. Dus ook tbs. Veel breedte dus in opdrachten.

Argus is betrokken op het Noorden, in eerste instantie. Dat zijn dus De Marwei (PI Leeuwarden), Esserheem van Veenhuizen, en de ‘strafrechtelijk zittenden’ in Ter Apel. Maar door alle overplaatsingen reizen ook de Argusnauten door heel Nederland. Advocaat-zijn is een mobiel vak. Dat brengt ons op concrete en onderscheidende zaken. Miriam Flach vertelt over een cliënt van haar. Een kenmerkend verhaal. Een beschuldiging van



Vnr. mrs. M.J. Flach, J.S. Özşaran, A.R.H. Baas en K.B. Spoelstra

poging tot het doden van zijn eigen babydochter. Steeds is er door Flach geprobeerd de gevangenhouding te schorsen. Een dwarsliggend Openbaar Ministerie. OM wil onderzoek naar hem in het Pieter Baan Centrum (PBC) in Utrecht. Foute procedure. Bezwaren tegen gemaakt. Dus geen PBC.

Er is een hoop goed te doen in het noorden van het land

Het OM gaat daar tegen weer in bezwaar. Heel uiteindelijk wordt na een half jaar en tien zittingen de voorlopig hechtenis geschorst. De man kan zijn strafzaak in vrijheid afwachten.

Klein werk?

Maatwerk heet dat, zeggen ze bij Argus. Het resultaat is dat het contact met de kinderen blijft, dat de man zijn baan houdt en zijn verblijfstatus. Klein werk? Waardevol werk! Zo willen ze het bij Argus. Het is altijd informatief als je concreet zaken doorneemt die een kantoor doet. Kristiaan Spoelstra komt met een zaak van iemand die auto reed, had te veel gedronken, reed 111 waar hij 30 mocht. Één dode en twee zwaargewonden. De eis was vier jaar en een maximale werkstraf. Het werd 240 uur werkstraf en vijf jaar het rijbewijs kwijt. Dat is andere koek, kun je zeggen. Spoelstra was er blij mee, want er was veel met de verdachte aan de hand. Vier jaar zou wel heel lang geweest zijn. In het gesprek passeert een bijstandsmoeder. Iets kleins meegenomen. Argus steunt dan voluit. Deelde een klap uit. Post Traumatisch Stress Syndroom (PTSS) -probleem.

Dan wil justitie altijd snel. Te snel. Een verkrachting van een ex-vriendin. Althans de beschuldiging daar van. Vier verhoren in zes dagen. Veel druk op de verdachte om te bekennen.

Oud kenmerk

En die interessante zaak van de arrestant – een gearresteerde asielzoeker uit Afghanistan die in het ziekenhuis terecht kwam doordat hij per abuis van de politie methadon gekregen had in plaats van zijn goede medicijn. Spoelstra was de man die zich ermee bemoeide. De man werd verdacht van een poging tot brandstichting in het AZC. Maar door de slordigheid bij justitie, kwam het niet meer tot voorleiding bij de rechter-commissaris en overplaatsing naar het AZC in Arnhem. Of je met dat overplaatsen voor de verdachte blij moet zijn, is iets anders. Het zijn de kleine dingen – een oud kenmerk van de sociale advocatuur

– die het bij Argus vaak doen. Ik hoor ook over gestolen bifi – die worstjes -, gestolen elastieken. Allemaal rond het AZC in Ter Apel. Ik ga weg met een hoofd vol begrip voor de manier waarop de dames en de heer werken. Wie het kleine niet eert, is het grote niet weert. Er is een hoop goed te doen in het noorden van het land.